

Uredništvo in upravnitvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopis se pošilja uredništvu, naročniku upravnitva. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmet-nice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti anamko.

: Telefon številka 303. :

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

(Dalje.)

nekateri izkoriščevalci ne ropajo druge sosednje jame in da se ta rop ne prodaja pod firmo postojanske jame. Sicer sem pa jaz odločen nasprotnik tega ozko-srčnega lokalizma. Koliko so žrtvovala druga društva n. pr. tržaška podružnica Slov. plan. društva za proslavo svojih jam; toda reklama, ki drvi le za enim ciljem, ovira uspehe vseh drugih žrtv.

Gospod deželni predsednik, Vi ste ustanovitelj nekega jamskega društva, o katerem pa slovenska javnost doslej prav nič gotovega ne ve. Vaša sveta dolžnost je, da se resno pobrigate za varstvo vsega podzemeljskega kraljestva v deželi, v kateri Vi predsedujete kot namestnik najvišjega varuha vseh javnih interesov.

Franjo Pirč.

Splošni pregled.

V nemški Afriki so baje domačini napadli nemško patrolo in pobili vse moštvo, le eden je ušel. Uradno se ta vest ne potrjuje, vendar je duhove zelo razburila, ker kaže, da Nemci niti v Afriki ne marajo.

Pomanjkanje vode v Benetkah. Pretekli teden so zapazili v Benetkah, da ima voda nekak slan okus. Preiskali so vodovod in so videli, da je počila glavna cev. Zato so vodovod zaprli in ljudje so morali dobivati iz starih vodnjakov vodo, deloma pa so jo dovažali z ladjami. Telegrafirali so na vse strani po pomoč, da se vodovod čim prej popravi, da dobi mesto zopet zdravo vodo, ker je v tej vročini slaba voda nevarna in povzroči lahko kolero ali druge bolezni, kar bi mestu zelo škodovalo.

Amerikanska vročina, ki je bila zadnje čase tako huda, da je pomrlo vsled nje na desettisoče ljudi, je prešla tudi prezidenta Tafta tako, da se je naselil na ladji in plove sedaj po morju, seveda je v stalni zvezi z vlado v Washingtonu. Kakor je znano, je ameriški prezident Taft zelo debel mož in takim je vročina zelo neprijetna. Zgledu predsednika so sledili tudi drugi člani vlade, tako, da je sedaj cela ameriška vlada — na vodi, kjer je varna pred vročino.

Kongres slovenskih zdravnikov se je vršil te dni v Krakovu in je bil zelo množično obiskan, obenem pa je bil najlepši dokaz, kakoga pomena so shodi slovenskih učencakov. Taki shodi ne omogočujejo le to, da se strokovnjaki vseh slovenskih narodov osebno spoznajo, ampak so velikega gospodarskega in kulturnega pomena, ker so organizacije stanov predpogoj vsem širšim in višjim narodnim in kulturnim zvezam med slovenskimi narodi; taki kongresi so manifestacije skupnosti. Na shodu v Krakovu, so se sešli odlični češki, poljski, ruski in jugoslovanski zdravniki. Pri tej priložnosti je govoril znani ruski psihiater Behtjerev navdušene besede o poljski ruski spravi. Sam se je naučil poljskega jezika, ceni visoko poljsko znanost in poljske strokovnjake in upa trdno, da pride do sprave med Rusi in Poljaki. Slava poljske znanosti je slava Slovanstva. Pride čas skupnega dela. — Te besede je kongres z velikim navdušenjem sprejel. Na zborovanju v proslavo 50letnice poljske zdravniške revije je Behtjerev zopet govoril o pomenu poljske kulture v Slovanstvu in je pozivljaj na skupno delo za spravo. Tako je bil kongres slovenskih zdravnikov v Krakovu prava manifestacija slovenske misli.

Rusija na Vstoku. Po poročilih, ki jih je prinesel predsednik rusko dume Gučkov s svojega potovanja pe Vstoku, je vojna med Rusijo in Kitajsko neizogibna. Zato je Rusija sklenila, da se pripravi za vse slučaje.

MALI LISTEK.

M. GREGORIČEVA.

Za samostanskim obzidjem.

danes vas nadomestim jaz!" In odšel sem takoj za laikom. Kmalu potem sem stal pred tabernaklom, se obrnil proti kopici ljudi, pomolil s hostijo med prstoma in prekorati polagoma kratki prostored do kamnite ograje. Skoro mehanično sem obhajal štiri osebe in stopil pred peto, pred poslednjo. Zopet so moji prsti posegli v kelih ter se s sveto hostijo približali ustnam pred menoj. Ali oh! Tedaj so me izza črnega pajčolana pogledale najmilejše oči, konvulzično občut me je objel, da sem krčevito držal kelih v tresočih rokah. Oseba pred menoj pa je kriknila in zdrknila nezavestna na tla.

Pozno v noč istega večera sem sedel z bratom Renatom na klopi pod macesnom. Njemu samemu sem pripovedoval o čudnem slučaju, o nepričakovanem svidenju z Almo.

— Z Almo, pravite? Usoda je torej ostala dosledna, maščevala se je nad njo, mesto vas revež. Prav tako, živela Nemezis! Prava čista, nesebična

Ruski pomorski minister gre na pot v Vzhodno Azijo, da si ogleda obrežje Kamčatke, kjer nameravajo Rusi v Petropavlovsku zidati veliko morskopristanišče in trdnjavo ter preiskati vse prehode skozi severno morje.

Iz slovenskih krajev.

Iz Dol. Logatca. Danes v soboto 22. julija se je k nam pripeljal škof birmat. Na kolodvoru ga je pričakoval sam župnik z nekaterimi terciarkami. Pred cerkvijo ga je pozdravilo neko dekle v imenu "Bogomil", v imenu šolaric pa gđc. Vidiceva. "Orlov" ni bilo videti, pač pa smo opazili njih zastavo. Videli smo tudi zastave na nekaterih hišah, ki veljajo za napredne. Lahko jih je sram, da so s svojimi zastavami kompromitirali našo napredno stvar! Taki "naprednjaki" niso nič boljši od izdajalcev. To je neopravičljiv škandal. — Drugič kaj več o nekaterih naših "naprednjakih".

Trbovlje. To vam je bila parada, to blagoslovljanje zastave našega veteranskega društva, ki ga je prišlo častiti tudi nekaj tujih potrebnih in nepotrebnih duštev. Kumovala je zastavi gospa glavarjeva iz Celja, ker je Trbovlje še ne rodilo žene, ki bi bila vredna te izredne časti. Ob tej priložnosti je bila vse kaj drugega nego patriotska slavnost, bi se visoki nemški gospodi v imenu občine rado poklonilo nekaj naših "narodnih" občinskih odbornikov, ki simpatizirajo z vsem, kar je nasprotno tako lepo razvijajoči se slovenski stvari. Pa jim je bil napravljen križ čez zviti račun, ker hvala bogu sedi v našem obč. zastopu še nekaj mož, ki se niso rodili meseca kimovca. Sicer bi nas vsa ta prireditve prav malo brigala, ko bi se za njo ne brigalo preveč nekaj naših ljudi, katerih menda ni za ta posel nastavljen tukajšnji premogokop, še manj pa naša občina, o kateri misli ves svet, da je ni naprednejše. Tako smo videli našega "prizanesljivega" gospoda obč. stražmojstra, kako je cel teden v civilni obleki agitiral in delal za to slavnost, pred katero so prinašali časopisi le žalostne trboveljske novice. Vemo, da nismo zmogli dati našemu županu nobenih naukov, zato ga pa ponižno prosimo, da naj pouči obč. stražnike, kaj spada v njihov delokrog in jih opomni, da so tukaj za vzdrževanje javnega miru, ne pa za agitacijo veselice, pobiranje denarja za razna društva in aporrtiranje marn. Drugač se ne bomo čudili, če bo čez čas treba še 7., 8. ali celo 9. obč. stražnika, ki bo pod vodstvom gosp. oberpoliciarja moral priznati vsemu, kar krepki in podpirajo trblo trboveljsko nemčurstvo. O izidu nedeljske komedije Vam bomo še obširneje poročali.

DNEVNE VESTI.

Pamet v glavo, Rybář-Gregorinovi trabant! Nikar si ne domišljajte v svojih publih glavah, da nas boste zastrašili s svojimi pretinjami v "Edinosti", da boste bojkotirali "Jutro". Proklet nas je ljubljanski škof, vsa kranjska duhovščina je stopila v boj proti nam — in za to se je "Jutro" tako lepo razvilo, da je danes veliko močnejše od "Slovenca" in tudi od "Edinosti", ki nam sedaj žuga z bojkotom. **Ogromna večina tržaških Slovencev** je na naši strani in ako si Rybář-Gregorinovi trabant domišljajo, da jim bo mogoče izvesti v Trstu bojkot proti "Jutru", se zelo, zelo motijo, ker število odjemalcev "Jutra" v Trstu se vedno množi, ker v "Jutru" vidijo tržaški Slovenci resnično narodni slovenski dnevnik, kar se ne more trditi za "Edinost", ki za-

govarja zvezo primorskih poslancev z največjimi sovražniki Ciril-Metodove družbe! Le pamet v glavo, Rybář-Gregorinovi trabant in ne smišite se!

"Edinost" je ogorčena, ker so baje kranjski naprednjaki odklonili, da ne bodo več podpirali Ciril-Metodove družbe radi koraka primorskih poslancev. Le brez skrbi "Edinost", kranjski naprednjaki niso taki ljudje kot primorski "narodni" poslanci! Ciril-Metodove družbe se ne dotakne noben slovenski naprednjak, ker se vsak dobro zaveda svojih dolžnosti napram narodu; pač pa bi radi uničili Ciril-Metodovo družbo zavezniki primorskih "narodnih" poslancev!

"Jutro" — v vladni službi! Nek tepec pravi v "Edinosti", da piše "Jutro" tako kakor bi bilo v vladni službi in za to je bilo v šestnajstih mesecih svojega izhajanja večkrat zaplenjeno, kot "Edinost" v celih dolgi dobi 36 let! Od jeze so pač postali pri "Edinosti" že kar neumni in ne vedo kaj pišejo.

Med besedo in dejanjem je velikanski razloček — pri naših klerikalcih, posebno pri duhovščini. Zadnjič so neki gospod pri sv. Jakobu silno genljivo pridigovali, kako moramo, sledeč Kristovemu zgledu, ljubiti svoje sovražnike, jim dobro hoteli, in so še posebej omenili, da niti liberalcev (!) ne smemo sovražiti. Take besede so res lepe, ko bi bila le dejanja tudi taka. Ampak pri klerikalcih je že taka navada, da drugače govorijo, drugače pa delajo. Kako odgovarjajo, bi prosili slavno katoliško duhovščino, Kristovemu nauku o ljubezni in lepim pridigam o nji dejanja škofa Antona Bonaventura, dr. Kreka, dr. Šušteršiča, tehantov, fajmoštrov in kaplanov? Kako odgovarja tem naukom in pridigam gospodarski in politični bojkot naproti naprednjakom? Preganjanje naprednega učiteljstva? Preganjanje naprednega uradništva? Preganjanje celo onih otrok, katerih starši so naprednjaki? Kako se vse to vjemata s Kristovim naukom, ne — s Kristovo zapovedjo o ljubezni? Na lepe besede ne damo nič — po njih delih jih moramo soditi in — obsoditi.

Češka in slovenska skupnost. "Edinost", "Soča", dr. Rybář, dr. Gregorin itd. itd. nam prihajajo vedno in vedno z zgledom enotnega češkega kluba. Popolnoma ponesrečena primer! Pogledimo še enkrat, kako stvar stoji! V enotnem češkem klubu je posameznim članom prepuščena popolna svoboda ne le v gospodarskih, temveč tudi v kulturnih, predvsem v verskih in cerkvenih vprašanjih. Pa v Šušteršičevem, v katerega sta vstopila tudi dr. Rybář in dr. Gregorin? Niti sledu take svobode! Tam odločuje samo majoritetni princip, z drugimi besedami (ker majoriteto tvorijo ubogljivi Šušteršičevi backi) Šušteršičeva absolutistična komanda. Avtonomno postopanje je milostno dovoljeno le v vprašanjih, ki se tičejo izključno volilnega okraja tega ali onega poslanca. To je, gospodje, veličanska razlika, in zato nikar ne prihajate več z zgledom enotnega češkega kluba, kajti toliko razsodnosti bi že morali prisoditi, če ne drugemu, vsaj svojim volilem, da znajo ločiti črno od belega in Šušteršičevo komando v "Hrvatsko-slovenskem klubu" od svobode v enotnem češkem klubu!

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kisa voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Gaštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

— Uh! Proč od nje me podite? Proč?

— Nikar! Če morete, ostanite le tukaj, ampak ako razvidite, da vam je kopnenje po njej silnejše, ko kedaj, pobegnite pred njo v daljino. Kaj vam preostaja drugega? E, Guido? Še danes mesec boste daleč, daleč od prekrasne Ligurije in premisljali o istinitosti mojih besed. Nisem li storil jaz enako?

— Vi, Renato?

— Jaz! Govorici, ki jo govorim, sem se le težavno privajal. Na oddaljenih tleh se je premikala moja zibelka; na daljnih tleh ob deroči Savi stoji samostan, iz katerega sem pobegnil semkaj. Ne iz enakega vzroka, kakor vi, ampak iz vzroka, ki je odrevenel moje srce. Tukaj pa sem zadobil uteho in pokoj, tukaj živim resigniran...

Stoprav od dveh popolnoči, ko je razburjeno morje burno pošumevalo, sva se razšla vsak v svojo celico.

Pri Sv. Urhu 1894.

Leto dni je preteklo, kar bivam med gorami, a tolažbe ne najdem med tem zidovjem. V tujni bivam sredi tovarišev, ki ne umejo mojega jezika, sredi sobratov, katerih niti jaz ne razumem. Ali to me ne onesrečuje. Onesrečuje me samo misel na njo, na ono lansko naključje pri sv. Lorenzu. Nič manj otožen nisem nego

Konfuznost goriške "Soče". Nismo mislili, da se bo tako zgodilo, kakor se je; goriška "Soča" je stisnila rep med noge in kakor ponižni pudeljček zlezla pod Rybář-Gregorinovo klop. V četrtak je bila v "Soči" sama ogorčenost, neodobranje itd. in "Soča" je takrat dobesedno zapisala to-le: "Mismo že tačas, ko se je Slav. Tagblatt" toliko pehal za skupen jugoslovanski klub, povedali da je tak klub nemogoč, ker Šušteršiča ni dobili za ustanovitev jugoslov. kluba, v katerem bi on absolutno ne vladal. — Tako je naše mnenje! — Ampak to "mnenje" goriške "Soče" se je kaj hitro izpremenilo — samo dobra dva dneva sta zadostovala...

V sobotni "Soči" bomo že popolnoma drugačne stvari. Da dr. Gregorin v svojem uvodniku "Preveč ognja" ne bo samega sebe obojal, je jasno. Ampak tudi v ostalih noticah "Soče" ni niti sledu več prejšnjega ogorčenja in v eni notici "Soča" kar naravnost in brez vsake navedbe vzrokov "obsoja" "odprto pismo" narodno naprednih volilcev iz Crniči, ki smo ga priobčili s soboto, češ da je "skrajno neumestno" in "delo jednega človeka", dasi je podpisan ves krajni odbor narodno-napredne stranke. Dr. Gregorin "Soča" naravnost pozivlja, naj se na ono pismo "čisto nič ne ozira". Tako odgovarja napredna "Soča" na pošteno pismo poštenih naprednih volilcev! Mi se kar najodločneje zavarujemo proti očitku "Soče", da delamo samo "gonjo", ki samo "škoduje napredni stvari". Ne, gospoda, naše mnenje je, da napredni stvari škodujejo tisti, ki lezejo pod Šušteršičovo absolutno komando in si s svojim vstopom v njegov klub vežejo roke v vseh, torej predvsem kulturnih stvareh in iz Šušteršičevih rok sprejemajo samo milostno avtonomijo v onih vprašanjih, ki se tičejo izključno njih volilnih okrajev. Dr. Gregorin naj bi imel v mislih, da so ga kot izrecno protiklerikalnega kandidata volili samo napredni volilci in da je njim nasproti obvezan varovati poleg svojega narodnega tudi svoje napredno stališče. Da je pa napredna "Soča" stopila v eno vrsto z "Edinostjo" in zagovarja prenapregljen korak dr. Rybářa in dr. Gregorina, nam je resnično žal.

Se eno anonimno karto smo dobili iz Trsta, v kateri nam neki — seveda nepodpisani — "narodno-zavedni tržaški Slovenec" izreka zaradi našega stališča glede vstopa dr. Rybářa in dr. Gregorina v dr. Šušteršičev klub "globoko obžalovanje". Gospodom okoli "Edinosti" — tam namreč je izvor vseh teh anonimnih "ogorčenj" — moramo še enkrat povedati, da se silno, silno motijo, če mislijo, da nas bodo na tak način ugnali v kozji rog. Nam zadostuje, da se stališče vseh res naprednih Slovencev popolnoma krije z našim stališčem. Na druge se pa ne moremo in se ne bomo prav nič ozirali.

Požar v Zg. Šiški. K včerajšnjemu poročilu bodi še sledeče omenjeno: Splošno se sodi, da je ogenj zanetil zlobna roka, kakor je to storila že pred 2 letoma, ko je 2 dni pred Veliko nočjo ravno temu posestniku, ravno na tem prostoru stoječe slično poslopje začelo goreti in tudi vse pogorelo. Dejanja požiga sumijo nekega berača. Poslopje je bilo še novo, jako pro-

storno, zidano in s škricami krito. Pogorelo je večina vse, kar je bilo letošnjih pridelkov spravljene v podstrešju, ter tudi nekaj perutnine. Velika sreča je bila za vsa sosednja, blizu skupaj stoječa poslopja, da ob času izbruh ognja ni bilo vetrovno in da so vrli gasilci iz obeh Šiški ter Dravelji bili takoj na licu mesta ter z znano požrtnostjo skušali rešiti, kar se je dalo rešiti, predvsem pa da so ogenj omejili le na poslopje. — Kakor se nam ob sklepu poročila poroča, se sumi, da je ogenj zažgal neki tuji berač, ki si je poleg poslopja ležal nagažal pipo.

Spodnješišenske demonstracije pred sodiščem. Orožniki so vendar spravili nedolžne šolarske demonstracije pred sodišče. G. Franc Podlipnik, ki so ga orožniki, ne vemo zakaj, aretirali in gnali v zapor, je pri okrajnem sodišču tožen radi prestopka po § 314 k. z. Razprava se vrši dne 31. julija ob pol 10. dopoldne. — Čudno je, da je isti g. sodnik, ki je pri prvi razpravi zgornješišenskih dogodkov v slučaju Orehek-Kavčič odklonil Kavčičeve razbremenilne priče pa verjel le Orehku, ki se je sam pretepa udeležil, tudi v tem slučaju odklonil obtoženčeve razbremenilne priče.

Kdor hoče spoznati do dobra, kaj je rimski klerikalizem, naj bere Macharjev "Rim", ki je pravkar izšel v slovenskem prevodu v Schwentnerjevem založništvu. (Nevezan 3 K, vezan 4 K.)

Na današnji protestni shod zoper odmero osebne dohodarine, ki se bo vršil v veliki dvorani "Mestnega doma" ob 8. uri zvečer, opozarjamo vse obrtnike, da se ga v polni meri udeležijo. Na shodu se lahko vsak oglasi k besedi in razloži krivico, ki se mu le na naopravičen način zgodila od strani naše davčne administracije. Shod je važen za vse in zato je želeli mnogostevilne udeležbe, zlasti od strani gg. obrtnikov!

Sokol II. je priredil včeraj popoldne javno telovadbo in veselico v Hribarjevem gaju. Vroče popoldne je izvabilo mnogo meščanstva v prijetne sence z drevesi obraščene gaja na bregu Gradašice in je bil prostor okoli četrte ure že skoraj napolnjen. Telovadske vrste, ki so nastopile, so izvajale vse vaje tako, da so žele pri občinstvu obilo zaslužene pohvale. Odlikoval se je posebno naraščaj in vzorna vrsta. Velika skupina, ki je bila tudi fotografirana, je pokazala krasno sliko, kot gleslo dela, ki ga vrši Sokol II. Občinstvo je vse točke spremljalo z zanimanjem in navdušeno ploskalo lepim vajah. Po telovadbi se je razvila ljudska veselica v prijaznem gaju. S paviljoni je bilo za žejno in lačno občinstvo dobro preskrbljeno. Paviljonom so načelovale sledeče gospe: Vinarni g. Ulričhova, pivovarni g. Miklavčeva, jestvinam g. Sterkova in g. Ravtarjeva, kavarni g. Bučarjeva, cvetličarni g. Puhovala. Gospem voditeljicam so zvesto stale na strani lepe in prijazne gospodične ki so privabile k sebi ne malo oboževalcev. Pri prireditvi je sodelovala slav. slov. Filharmonija; po dnevnih vročini pa je vabilo k sebi mladino plesišče, kjer je igral izboren šramel, ki je do pozne ure dajal plesalcem dovolj plesa in zabave. Tako je prireditev Sokola II. v Hribarjevem gaju krasno uspeła, telovadba je dobro pokazala napredek društva — moremo upati na jako lepo bodočnost — veselica pa je vsem obiskovalcem nudila dovolj veselja in zabave. Krepko naprej!

Odslek slov. akad. fer. društva "Prosveta" v Idriji naznanja svoj II. izredni občni zbor, ki se vrši v soboto dne 29. t. m. ob pol 9. uri zvečer, pri Fani. Na dnevnem redu so slučajnosti. Prijatelji dobrodošli!

Kaj je s kapelico? Iz ljubljanskih kramarskih vrsta se nam piše: Gosp. urednik oprostite, da Vam šele danes sporočam nek zanimiv dogodek, ki se tiče gorenjskega mesteca Radovljice. Dogodek mi je prišel v spomin, ko sem slučajno bral v "Slovencu", da je Radovljica dala pri zadnji državnozborni volitvi klerikalno večino. Stvar je tale: Vračali smo se z Jožefovega sejama z Jesenic. Bilo nas je v enem vagonu precej kramarjev. Govorili smo o marsičem in slednjič je govor prišel tudi na rajno Hočevrsko, ki je ravno tisti čas umrla. Tedaj se je oglašil nek možakar, ter je pričel govoriti ves navdušen, koliko je zapustila rajna Hočevrška Radovljici, da bo s tistim denarjem zidal radovljiški dekan nekako šolo in drugo. Tedaj se oglašila neka jako podjetna kramarica bolj rejene postave rekoč: "En d...k bo zidal, saj še ene kapelice ne more zidati". In možakar je utihnil, kakor bi ga polil z mrzlo vodo. To je bil halo! Škoda, da je prišla postaja Radovljica in da sta oba izstopila. Radovleden, kdo je oni možakar, sem pričel izpraševati sopotnike. Povedali so mi da je sicer izučen klobučar, a ima sedaj velik hotel, da je podvratatelj klerikalne posojilnice, da je jako premožen in da ima lepo ženo, v katero je vse zaljubljen, od prvega gospoda in do zadnjega pastirja. O

kapelici nisem mogel nič natančnega izvedeti. Mogoče pojasi zadevo kak radovljiški meščan, če niso že vsi zlezli po črni dekanov klobuk. Če pa obiščem prihodnji sejm v Radovljici, poižvem sam in sporočim. — uk.

Zakaj župnik dekana ni pustil notri? Nekje blizu tam, kjer se izteka naša lena Krka v našo bistro Savo, leži lepa fara, živi zraven farova lepa žena omožena, mati več otrok in potem stoji tam še tudi lepa nova hiša, last prečastitega božjega namestnika. In ker je tam vse tako lepo — okoličica Brežic je namreč to in onostran jako lepa — se je zgodilo, da se je sveti mož zaljubil v ženo drugega moža. Radovedni so postali ljudje, si brusili in nekateri tudi obrusili jezike. In tako se je zgodilo, da je ljudski glas dospel tudi na ušesa strogega gospoda dekana, ki je nekoč prišel nenadoma na obisk k svojemu duhovnemu bratu. Iskal ga je po farovžu, pa ga ni našel; reko se mu je, da bodo gospod najbrže kje v svoji lepi hiši. Dekan se je napotil tja, pa glejte, namesto da bi bil župnik svojega dekana kot se to spodobi, gostoljubno sprejel, je dobil prepoved, da nima tam ničesar iskati. Notri v hiši pa si je dala babica veliko opraviti. Kaj pravite, zakaj župnik dekana ni pustil notri?

Čukl z rožički v cerkvi. Kakor nam neki izletnik poroča, imajo v Leskovicu pri Krškem čuke tako zelo radi, da so jih s kotranom naslikali na stenah notri v cerkvi. Da pa se kakšna pobožna dušica ne zmoti in smatra te nove vrste svetnikov k starim svetnikom, so vsakega posebej nad čelom zaznamovali z — rožički. — Ne maramo sicer odobravati take vrste „cerkvene umetnosti“ pač pa ugotavljamo, da ravno taki izbruhi jasno pričajo, kako nizko ceni že priprosto ljudstvo čukarj kot opice naših telovadnih društev.

Javen škandal v Beričevem. Čez Beričevo pri Ljubljani vodi preko Kamniške Bistrice most, ki zasluži, da se ga fotografira in ta fotografija odpošlje na Dunaj, da bodo gospodje tam zunaj videli in vedeli, kako v deželi Kranjski v potu svojega obraza skrbe tisti možje za javno varnost, ki jim je dana oblast in dolžnost za to skrbeti. Če je ubogi voznik izgubil ali pa pozabil svetilko, ga bo oko postave sredi temne noči takoj zapazilo in roka pravice takoj zagrabila, češ postava za javno varnost je taka, da se mora vsakogar kaznovati, kdor je ne spoštuje. Omenjeni most pa je že dle časa v takim škandaloznem stanju, da se mora zlasti pri kolončikaj narasli vodi vsak voznik resno bati za svoje in življenje tistih, ki jih pelje na vozu. Da je to proti postavi za javno varnost, tega neče videti tista oblast, ki vidi voznika brez svetilke na cesti. Ali ni to vražje čudno, gospod c. kr. okrajni glavar in gospoda pri c. kr. orožništvu? Če Vi sami pri takih javnih napravah kot so mostovi in to celo na tako opasnem kraju kot je most čez Bistrico, v neposredni bližini stolnega mesta, ne spoštujete predpisov zakona, kako hočete zahtevati, da jih bo uvaževal priprosto človek? Gospoda, ali časi niso več tisti, kot so bili nekdaj ko so bile postave le za ubogo ljudstvo, danes je začelo tudi ljudstvo misliti in saj veste: vzgledi vlečejo. Storite čim prej svojo dolžnost, če hočete, da se v kratkem zopet ne srečamo pri tem mostu!

Leška pivovarna pred sodiščem. Okoli leške pivovarne se že od njene rojstva vleče megla negotovosti, kaj je pravzaprav s tem podjetjem. Je li ga smemo prištevati k našim narodno-gospodarskim? Ali pa je to le špekulacija koruških Nemčurjev, h katerim se je pridružil par po dobičku hrepenečih gorenjskih denarnih mogotcev, oziroma par vnanjih slovenskih deležnikov, katerih slabost je, da v taka podjetja preveč zaupajo? To vprašanje se bode po preteku sodnijskih počitnic reševalo pred ljubljanskim sodiščem v tožbeni zadevi g. L. Tomaziča, založnika piva ter vinotričarja v Spodnji Šiški kot delničarja tega podjetja. Čujemo namreč, da ga Tomazič to pivovarno toži za večjo odškodnino ter da pri tej priliki pridejo vse razmere tega podjetja na dan. Nam je ta pivovarna znana iz senzacije pravde, ko je moralo ministrstvo odločiti vprašanje, ali sme ta pivovarna svojo posodo zaznamovati tako, kot jo zaznamuje konkurenca Puntigam. Takrat je pivovarna propadla s svojo dolgovozno pravdo. Takrat smo tudi izvedeli, da temu podjetju načeluje neki Quantschnigg (bivši slovenski Klančnik), da je glavna uprava podjetja ki sliši tudi na ime „Zadruga alpskih gostilničarjev“, v Beljaku in da se domači gorenjski delničarji malo brigajo za prospek podjetja, oziroma da se puste voditi na nemških vajeih iz Beljaka. To se je nam tem manj dopadlo, ker vemo, da so morale naše res slovenske pivovarne v leškem okraju opustiti svoje zaloge, ker so se gostilničarji istega okraja premalo brigali za dolžnost podpirati

v prvi vrsti domača podjetja. Izvedeli smo tudi, da je pri tej pivovarni močno zainteresirana radovljiška posojilnica; v zadnjem času pa se tudi čuje večkrat ime graške Südmärkte ter nekoga slovenskega denarnega zavoda v zvezi s to pivovarno. Kaj je s to zvezo, to bo omenjena razprava pojasnila. Da imajo gospodje veliko denarja, kaže izmed drugih tudi ta le slučaj: Pivovarna je pri nekem gostilničarju v Beljaku investirala okoli 10.000 K za zalogo. Naravno bi bilo, da dotični založnik jemlje in toči samo pivo iz te pivovarne. Možno pa se dobro razume take prilike izkoristiti ter je ostal zvest konkurenci pivovarne Reininghaus. Mi Slovenci smo pač taki, da pri polnih kozarcih pridigamo samoosvojitve na narodnem gospodarskem polju, ampak v praksi pa še vedno najraje hlapčujemo tistim, ki nas ravno na gospodarskem polju ubijajo. Naš denar roma za razne tuje špekulacije vun iz dežele, naš domač trgovec in obrtnik pa je tudi glede dobave kredita primoran postati suženj nemškemu kapitalu. Ali je to prav?

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Spreobrnjenje.

Čudna so pota Božje previdnosti

Vročje je bilo, ko sta na Dunaju iz I. razreda brzovlaka izstopila dr. Rybář in dr. Gregorin. — Hu, vročje je — je dejal dr. Rybář. — Pa bo še bolj — je odvrnil dr. Gregorin. — Ravno sta gospoda hotela oddati svojo prtljago postreščku, kar jima prisopiha nasproti dr. Sušteršič z dr. Krekom. Par korakov za njima sta stala Gostinčar in Jaklič. Samega začudenja je dr. Rybář odprl usta na stečaj, ravno tako dr. Gregorin. Pa preden je mogel ta ali oni kaj izpregovoriti, je že dr. Sušteršič skočil dr. Rybářu okoli vratu in mu pritisnil na lice poljub, bolj vroč od julijskega solnca. In nato je objel in poljubil še dr. Gregorina. Dr. Krek pa je obema stisnil roko. Toliše prijaznosti nista pričakovala primorska gospoda na Dunaju, najmanj od prvih glav vesoljnega Eselesa, in zato se ne čudimo, če so obema jele curljati po licih debele solze globokega spoštovanja in hvaležnosti, in dr. Rybář je dejal v svojem srcu: O, kako je le mogoče, da sem tega dobrega gospoda včasih tako ljuto napadal po shodih in ga zmerjal z Zlindro! — In na glas je začel: O, gospod dr. Sušteršič! Velika je moja pregreha nasproti Vam. Kaj bi govoril. Ampak... — Vse je pozabljeno, ljubi moj Rybář — mu seže v besedo dr. Sušteršič. Nato se zadere nad Gostinčarjem in Jakličem, ki sta še vedno ponižno stala pet korakov zadaj: He, France, Jože! Ne stojta no tam kakor dva štor. Ali mislita, da sem vaju samo zaradi lepšega vzel sabo? Ti France, vzemi kovec dr. Rybářa, Ti Jože, pa priljago dr. Gregorina. Tako. In nesita v hotel. Pa kar hitro. Napihtino bosta dobila že pozneje. — Ko je bila zadeva priljaga na ta način odpravljena, je dr. Sušteršič najel izvoščeka in gospodje so se med živahnimi in prijaznimi pogovori odpeljali v mesto....

Seja, ki jo je imelo kmalu po prihodu dr. Rybářa in dr. Gregorina na Dunaju zastopstvo vesoljnega slovenskega Eselesa, je bila zanimiva, kakor malokatera pred njo. Privrkat sta bila navzoča na nji primorska gospoda dr. Rybář in dr. Gregorin. Ko je bil dr. Krek na glas odmolil običajni „Veni, sancte Spiritus“, je povzel besedo dr. Sušteršič sam in je začel nekako tako-le:

Ljubi poslanci krščanskega mišljenja! Če se še nikdar ni zgodilo, kar naš slovenski pregovor pravi, da gliha vkup štriha, se je to zgodilo današnji dan, ko vidimo med seboj tukaj dva odlična zastopnika od naše sinje adrijske obale (viharini živjoklici), gospoda dr. Otokarja Rybářa in gospoda dr. Gustava Gregorina (ponovni viharini živjoklici). Mi ju sprejemamo z odprtimi rokami v svoji sredi (tako je), mi ju tukaj iskreno pozdravljamo (živijo dr. Rybář in dr. Gregorin!) in jima kličemo — dobrodošla v Eselesu! (Viharno ploskanje in odobravanje.) Težavno je bilo naše stališče ob sinje Adrije obali. Primorsko ljudstvo je trde, recimo trmaste glave, in nas je že opetovano odklonilo. In mislim, da ne želim navzočih gospodov in najnovejših naših prijateljev iz Primorja, če povem, da sta ravno onadva bila tista, ki sta stavljala zapreke našemu delovanju. Pa

vse to naj bo z današnjim dnevom, ko stopata gospoda dr. Rybář in dr. Gregorin po tolikih letih blodnje v naše vrste, pozabljeno, zbrisano, kakor bi se nikdar zgodilo ne bilo. Tudi jaz sem bil nekdaj naprednjak in sem zabavljal celo čez našo prečastito duhovščino. Naprednjak je bil velečastiti gospod kranjski deželni glavar Suklje, naprednjak dr. Pegan, in tudi med Vami, čenjeni navzoči, bi zasledil vesten zgodovinar več ali manj napredno preteklost. No, mi smo se odrekli — eden prej, drugi pozneje, kakor je ravno kazalo — naprednemu Belcebubu in Antikristu in smo danes strogo krščanski možje. Ni nam žal tega, kajti Bog nam po našem dobrem ljudstvu s stoterimi darovi vrača, kajti Bog ima večje dopadajenje nad enim samim spreobrnjenim pregrešnikom nego devetindevetdesetimi pravičniki. In zdaj, prijatelja naša, stopita semkaj, da napravita slovesno zaoblubo, preden vaju formalno sprejememo v svoj klub!

Dr. Rybář in dr. Gregorin sta stopila naprej. Zavladala je grobna tišina, in dr. Sušteršič je s svečanin glasom začel:

— Ali obžalujeta vse svoje dosedanje grehe proti edinozveličavnemu Eselesu?

— Obžalujeta!

— Ali se odpovesta vsemu naprednjaštvu, vsem njegovim izkušnjam in vsem zvezam z njim?

— Odpoveva!

— Ali obljubljata, da bosta do smrti zvesto živela v edinozveličavnem Eselesu in se ravnala po njegovih naukih?

— Obljubljata!

Ko je bila ta slovesna obljuba storjena, je dr. Sušteršič pomolil svojo roko v poljub najprej dr. Rybářu in potem pa še dr. Gregorinu. Dr. Krek pa je oba poškopril z žegnano vodo in pokadil s kadilom.

Vsi navzoči so popadli v tem slovesnem trenutku na svoja obličja, okoli dr. Sušteršiča pa se je razlila nebeška zarja...

Tako se je izvršilo spreobrnjenje dr. Rybářa in dr. Gregorina.

Nenavadna naravna pri-kazen na Savi.

Na Dolskem je eden naših sotrudnikov včeraj izvedel o čudoviti prirodni prikazini, ki so jo opazovali v nedeljo pred 14 dnevi, streljaj daleč od broda čez Savo med pošajo Laze in med Dolskim.

Očividci te prikazini so v tem smislu opisujejo: Po 3. pop. se je zbralo k nevihti. Temno in belkastovi oblaki so viseli skoro tik nad Savo. Naenkrat se je začel nenavaden in jako močan šum, tako, da so nanj postali pozorni celo potniki, ki so se takrat peljali z vlakom tam mimo. Potniki pa so mislili, da je ta hropčič šum povzročil kak mimoidoči nasproti vlak. Potem se je stemnilo, bilo je, kot da mora v nevihto grozečem oblakovju na mestu priti do silovitega izbruha. Hkrati se je opazovalec začel, da je nekaj velikega skočilo v vodo na kraju pod savsko sipino. Takoj nato pa se dvigne iz sredine Save strašen vrtnec, ki se je vijakasto potem pa kot kača zavito dvigal navzgor ter v poševno ležeči črti izginil v nizko stoječe nevihtne oblake. Med dviganjem tega čudnega vrtnca je začela Sava nekako v brazde stisnjena nenavadno hitro teči. Ko je vrtnec izginil, je izginila tudi kopa nevihtnih oblakov. Vrtnec je bil tako močan, da je trgal in lomil vejeve obrežnih dreves ter jih nesel seboj. Tudi pripovedujejo, da je dvignil tudi veliko savske sipine v zrak. Ljudi se je polastil nepopisen strah; ženske so vpile ter proročevale različne grozne stvari, ki bodo zadele to okolico. Nekateri, tudi resnejši možki so v svojem strahu v tej prikazini videli strašno kačo čez 5 sežnjev dolgo in več takih strahov.

Priznamo, da je ta na morju navadna prikazen (tromba) v naših krajih nekaj nenavadnega.

Pozor pred strupenimi kačami.

VI.

Kdaj so kače najbolj nevarne?

To je vprašanje, ki se na splošno skoro ne da dovoljno odgovoriti. Koliko je ljudi, ki niti ne razloči nedolžne belouške od strupenega gada in drugih strupenjakov! In koliko je zopet ljudi, ki so sicer prijatelji narave, ali le v toliko, da uživajo njeno lepoto, ki pa se ne potrudijo se učiti spoznavati življenje v prirodi. Pretežna večina ljudi pa je s kačami kmalo gotova. Ali ima toliko korajže, da jo ubije, ne glede na to kaj ubije, ali pa navadno nima niti te korajže in pred kačo — zbeži. Tem zadnjim bi bilo najbrže zamaš dopovedovati, kdaj so strupene kače najbolj nevarne. Pač pa mi zdi na zgorejše vprašanje odgovoriti potrebno za tiste, ki prvič:

razločujejo strupeno kačo od nestrupene in ki imajo korajže, da strupenjak hitro in brez nevarnosti za svoje življenje pomagajo „na drugi svet“.

Predvsem opozarjamo na princip: strupena kača je za življenje bodisi človeku ali živali vedno nevarna. Ob enem pa tukaj le mimogrede opozarjam na drugi princip, ki naj bi si ga vsakdo dobro zapomnil: Vsako, ki prav natančno in določeno ne pozna kače od kače, izziva sam sebi in če je v družbi tudi drugim nevarnost, če se s kačo igra, ali jo brez vsake previdnosti draži. Kajti dognano je, da se celo iste vrste kače po krajnih legah zlasti v dobi prelevitve včasih tako spremene, da se je že marsikateri sicer dober poznavalec kačje zalege v svojo škodo v toliko zmotil, da je brez običajne previdnosti prijel za strupenjak, ki ga je smatral za nestrupeno kačo.

Pa o tem več ko pridemo do vprašanja, po katerih vidnih znakih se spozna strupena kača od nestrupene. Tukaj pa imamo sedaj opraviti le s strupenjakom, o katerih smo že preje rekli, da so vedno nevarni.

Nevarnost za človeka pa se zveča, kolikor meni znano na podlagi treh pogojev in ti so: glad, razdraženost in različna množina strupa. Zadnji pogoj je v bistvu odvisen od toplote ter časa od zadnjega pika. V posameznih slučajih pa je ponajveč odvisen od delovanja prvih dveh, torej od glada ali sitosti ter od večjega ali manjšega razdraženja.

Glede vseh teh treh pogojev velja sledeči princip: Glad sam na sebi sproži nevarnost v tir. Razdraženost jo vzbudi k naskoku na življenje. Množina strupa pa odloči: ali le mero trpljenja in dolo počasne bolehanja, ali pa uro neizogibne smrti!

Ako upoštevamo, da strupenjak piči tudi tedaj, če je nasičen, pridemo do sklepa, ki je splošnega svarilnega pomena in sicer: Izmed vseh treh omenjenih glavnih pogojev ter slučajnih okolnosti, ki včasih spremljajo slučaje kačjih pikov, je najmerodajnejši drugi tu omenjenih pogojev in to je: razdraženost. Kakor hitro strupenjak hote ali nehoti razdraži, si s tem izvali smrtnega sovražnika proti sebi; v raznih časih različna množina strupa je potem le zadnja instanca, ki te, če ni zdravniške pomoči pri roki, obsodi kot smo že rekli, ali na počasno bolehanje ali na smrt. Zato dvigam svarič glas zlasti na naslov mladine, ki ima navado, brez vsake previdnosti dražiti kačo golazen in ki v največ slučajih se niti ne zaveda, ali ima strupeno ali nestrupeno kačo pred seboj. Posvarjeni naj bodo tudi izletniki, ki po grmovjih stičejo za palicami, rožami, ki se oprijemljejo z golimi rokami trave, ki pri nabiranju rož ne pogledajo poprej, kaj je pod rožo ali listjem, ki preobračajo kamenja, ki segajo v dupla, v tičja gnezda, ki legajo brezskrbno v senco dreves, grmičevja, ki se po kopelji na prostem solnčijo ob bregovih voda itd. Pa še na nekaj posebno opozarjam zlasti tiste, ki imajo navado ob vročih poletnih večerih polegati kjersibodi zunaj stanovanj. Splošno se namreč sodi, da je človek vsaj na večer in po noči varen pred vsako nevarnostjo od strani kač. To je, kot bomo pozneje videli, popolnoma napačno, da smo drevi razgretega dneva na najbolj razvpitih krajih razmeroma bolj varni pred kačjim pikom, nego pa ravno na večer in po noči. Kajti neovrženo dokazano je, da so v nasprotju z nestrupenimi kačami vse strupene kače nočne živali. S opisom dnevnega življenja strupenih kač bomo do podrobnije pojasnil.

(Dalje.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Znamenit polet slovenskega aviatika.

Trst, 23. julija. Danes je letel aviatik Vidmar s svojim letalnim aparatom iz Gradeža v višini 1500 m

nad morjem do Pirana. Pri svojem poletu je pasiral Koper, Milje in Trst. Nato se je spet dvignil in se spustil na tla nad pomolom pri sv. Andreju. Občinstvo je smelega slovenskega aviatika živahno pozdravljalo.

Rybářevi in Gregorinovi napadi na našega dunajskega urednika in njegova izjava.

Dunaj, 23. julija. Izjava: Ker hoče ta dr. Rybář in dr. Gregorin v raznih dunajskih in tudi slovenskih časopisih zvaliti vso krivdo glede vesti o konstituiranju „Hrvatsko-slovenskega kluba“ na mene, izjavljam sledeče:

Dr. Rybář in dr. Gregorin sta šla na led Sušteršiču, ki je hotel izolirati dr. Ravničarja. Ker se sama ne zavedata posledic, ki jih je povzročil konkubinat „Hrvatsko-slovenske zajednice“ s „Primorskim klubom“, naj se izgovarjata, kakor se hoče. Dejstvo je, da se morata dr. Rybář in dr. Gregorin po principu majoritete, na katero sta se pri vstopu v Sušteršičev klub zaobljubila, v vseh narodnih in političnih vprašanjih, ki se ne tičejo ravno njihuj volilnih okrajev, pokoriti dr. Sušteršiču in njegovi večini. Jaz kot napredni in neodvisni publicist se nisem pustil vplivati od nikakih informacij, ampak sem povsem objektivno poročal. Zato najodločneje zavračam dr. Rybářa in dr. Gregorina, ki hočeata s polemiko v dunajskih časopisih opravičiti sramoto, katero sta prizadejala slovenski napredni javnosti. Vsi popravki dr. Rybářa in dr. Gregorina so ravno tako smešni, kakor opravičevanja v „Edinosti“, kajti s tem skušata samo zakriti svojo politično neznačajnost. Jaz odločno vztrajam na prvih brzobjavkah „Jutra“ in pozivljam dr. Rybářa in dr. Gregorina, naj odgovorita jasno in odločno, sicer bom primorán sporočiti slovenski javnosti dejstva, ki bodo razočarala tudi vse one, ki so kdaj verovali v tržaško naprednost. Kot napredni in neodvisni publicist nisem iskal informacij pri onih, ki so že od začetka kooperirali s klerikalci, ampak pri onih, ki so res napredni in priznajo program, za katerega se hočejo boriti. Ako pa hočeta dr. Rybář in dr. Gregorin še nadaljno debato, sem jima na razpolago tndi pred ljubljansko porotno klopio.

Vitomil Jelenc,

dunajski urednik „Jutra“.

(Op. uredn.) S popravki in terorizmom skušata dr. Rybář in dr. Gregorin oprati svojo sramoto. Toda zapomnita naj si, da s svojimi članki v „Edinosti“ in „Soči“, listih, ki sta z njima kolikor toliko v tesni zvezi, oziroma, ki sta ta dva lista v njihju popolni odvisnosti, nista še odpravila slovenske javnosti, najmanj pa nas.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Lepa, novo meblirana mesečna soba s posebnim vhomom se takoj odda. Kje; pove uprava „Jutra“. 224/4—14

Malo rabljeno žensko in moško kolo ter decimalna tehtnica se ceno proda. Kje; pove „Prva anončna pisarna“. 410/x—10

Mladega pselka, kodra, majhne vrste in rjave barve kupim takoj, ali pozneje. Ponudbe sprejema gospa I. Preinč, Emonska cesta št. 2, I. nadst. 423/4—4

Družabnik se išče za neko na novo vpeljano konfekcijsko in modno trgovino. Ponudbe pod „Družabnik“ na Prvo anončno pisarno“. 435/3—3

Učitelj godbe, bodisi na pihala, ali lok išče zasluzka. Ponudbe sprejema „Prva anončna pisarna“. 431/4—3

Prostaren lokal, hlev in šupe se takoj odda v Kolodvorski ulici. Več pove „Prva anončna pisarna“. 434/3—3

Pijte samo Tolstovrško slatino ki se naroča v Tolstovrhu p. Guštanj (Koroš.)

Obvestilo.

Slavnemu občinstvu si usojam naznaniti, da sem prevzel zastopstvo občje priljubljene trvdke

Žiga Wortman na Sušaku pri Reki

V kratkem obiščem vse svoje trgovske prijatelje in znance.

Z odličnim spoštovanjem

A. Kremsir.

CYCLES
KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljliva so
KINTA kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

Klavirje,

pianine in harmonije
le prvih svetovnih tvrdk na območju
po K 18.—

Ravnokar največja zaloga malo časa
izposojenih pianinov po jako nizki ceni
ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13,
učitelj „Glasbene Matice“.

Mlad, dobro trgovsko naobrazen
privatni uradnik

z 7letno komptuarsko skušnjo, zmožen
slovenščine, nemščine in deloma hr-
vaščine, želi mesto premeniti. Rad bi
šel tudi kot potnik in zastopnik. Bla-
gohotne cenjene dopise sa prosi pod
„M. R. 100“ na upravo „Jutra“.

Najbolj varno naložen denar! Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa do 31. dec. 1910 nad 564 milijonov K.

Stanje hranilnih vlog
nad 40 milijonov K.

Rezervni zaklad nad
1.200.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica šte. 3.

sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka.
Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Spre-
jema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.

Za varnost naloženega denarja jamči zvržen rezervnega za-
klada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z
vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča,
ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi
izključena vsaka špekulacija z vložnim denarjem.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v
podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa

Kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5 % in proti poplačevanju dolga po
najmanj 1/4 %. Dolžnik pa more svoj dolg poplačati tudi poprej,
ako hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dea

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster

V LJUBLJANI

— Sodnijska ulica št. 3 —

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Išče se krojaškega pomočnika,

ki poleg finega dela za gospode
razume tudi fino delo za dame.

Ponudbe sprejema upravništvo
„Jutra“ pod šifro „st. 8“.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šuble, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Štlenec, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kane, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Likar, Glince.

Strkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Najboljše odgovori „Slovenu“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!

Okasion nakup.

K 8.— Jaket obleka iz čiste volne za
gospode. Redka prilika.

K 6.— lepa bluza in krilo ali kostum
iz blaga za dame.

K 4.— obleka iz blaga ali iz belega
platna za otroke.

K 2.— Pralna obleka za otroke klobuk
ali 2 slamnika za gosp. in dečka.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica

ljubljske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

registrirana zadruga s neomejeno zavezo

v lastnem združnem domu

v LJUBLJANI

Dunajska cesta šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

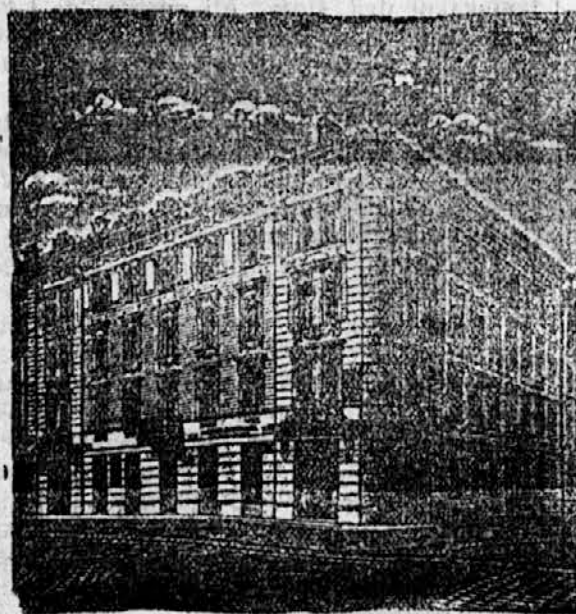
Posojuje na zemljišča po 5 % brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Telefon šte. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000.—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000.—

Radni
pri avstrijski pošti hranilni št. 628.406.
pri ogrski pošti hranilni št. 19.804.

Dvonadstropna hiša

vili podobna, z malim vrtom, stoječa
na prijetnem kraju zunaj mesta v
Radovljici, zelo pripravna za letovišče
se takoj proda. Natančneje se poizve
pri Vinku Hudovornigu v Radovljici.

Trgovina

Pri nizki ceni žargi
se nahaja nasproti sedanje trgovine.

Del. glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:
K 610.000

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavar-
vancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2.495.719.—

„S L A V I J A“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860.58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občnkoristne
namene.